

EFICIENȚA COMPLEXULUI PARAZITAR AL MOLIEI FRUNZELOR DE MĂR YPONOMEUTA MALINELLUS ZELL., LEP), ÎN LIMITAREA POPULAȚIEI DĂUNĂTORULUI, ÎN NORD-ESTUL ROMÂNIEI

ANDRIESCU I., C. PISICĂ, VERONICA MOGLAN,
I. MOGLAN și GEORGETA GAIDĂU

În țara noastră, complexul parazitar al speciei *Y. malinellus* nu a făcut pînă în prezent obiectul unor cercetări de ansamblu, datele existente în literatură de specialitate românească referindu-se numai la aspectele calitative ale structurii specifice a complexului, sau la unele grupe separate de parazitoizi, cum sunt ibneumonidele sau calcidoidele. Astfel, în prezenta lucrare se face prima tentativă de stabilire a parazitoizilor cheie din complex, pe baza estimărilor cantitative.

MATERIAL ȘI METODĂ

Cercetările s-au efectuat în partea de N.E. a țării, mai ales în cîteva localități din județele Suceava, Neamăt, Bacău și Iași, în livezi de măr cu particularitățile menționate în tabelul 1.

Tabelul 1

Particularitățile ecologice ale livezilor în care s-au făcut eșantionările

Localitatea	Tipul de livadă	Suprafața	Tipul de protecție fitosanitară	Mediu ambiental
Tg. Neamăt (Neamăt)	clasică	0,5 ha	ocasională	livezi, grădini
Pingărați (Neamăt)	clasică	(x)	nestrănată	grădini, livezi, pădure
Orăști (Neamăt)	intensivă	50 ha	severă	culturi agricole
Odobești (Bacău)	clasică	10 ha	medie	culturi agricole
Suceava (oraș)	clasică	1 ha	ocasional	grădini, livezi
Horodnic (Suceava)	aliniament șosea	3 km	ocasional	culturi, pădure

REZULTATE OBȚINUTE

Conform cu bibliografia românească destul de abundentă referitoare la acest subiect (tabelul 2 și bibliografia), se cunosc pînă în prezent 20 de specii de homoneptere parazitoide, care alcătuiesc complexul parazitar al speciei

* Este vorba de mai multe livezi mici, particulare.

Tabelul 2

**Specii de himenoptere parazitoide înregistrate la *Y. malinellus* în România (Andriescu-Tudor) și în regiunea
Paleoarctică (Friese *) (la care se adaugă 4 specii prin luceara de față **)**

Nr.	Specii de parazitoizi															
	Andriescu 1973 și în prezentă	Bechet, 1957	Constantincanu, & 1927-1970	Constantincanu & Pătrășcanu, 1966	Constantincanu Pisică, 1966	Finișescu, 1914-1915	Lăcătușu, 1963	Pătrășcanu, 1968	Perju, 1965	Petcu, 1968 1970-1978	Pisică, 1971	Pisică & Petcu, 1967-1972	Pisică & Turcanu, 1977	Suciū, 1960	Tudor, 1970,	Botoc, 1965
1. <i>Cocygomimus turionellae</i> L.																
2. <i>Itoplectis maculator</i> F.	+				+		+	+	+	+	+	+	+			+
3. <i>Zatypota bohemani</i> Holmgr.		+		+			+	+	+	+	+	+				+
4. <i>Glypta mensurator</i> F.																
5. <i>Campoplex sordidus</i> Grav.	+					+										
6. <i>Diadegma armillata</i> Grav.		+					+									
7. <i>Diadegma cerophaga</i> Grav.			+					+								
8. <i>Diadegma vestigialis</i> Holmgr.				+												
9. <i>Enytus exareolatus</i> Ratz.																
10. <i>Sinophorus albidus</i> Gmel.																
11. <i>Sinophorus geniculatus</i> Grav.	+															
12. <i>Agripon taveolatum</i> Grav.																
13. <i>Trichonotus anxius</i> Wesm.																
14. <i>Trichonotus tenuicornis</i> Grav.																
15. <i>Triclistus yponomeutae</i> Aesch.																
16. <i>Herpestomus brunnicornis</i> Grav.		+														
17. <i>Phacogenes nigridens</i> Grav.																
18. <i>Ascogaster quadridentatus</i> Wesm.																
19. <i>Ageniaspis fuscofusca</i> (Dalm.)	+	+	+				+									
20. <i>Tetrastichus evonymellae</i> Bouché	+							+								

* În lucrarea lui Friese (1963) *Y. malinellus* este inclusă în complexul „*Y. padellus*“

** *Cocygomimus spurius* Grav., *Itoplectis alternans* Grav., *Diadegma nana* Grav., *Elasmus albipennis* Thoms.

Tabelul 3

Eficiența himenopterelor parazitoide în reducerea populației de *Y. malinellus*

Nr.	Localitatea	Data	Nr.	Stadiul *	Cauze necunoscute	Mortalitate %													
						Parazitate													
						Specii de parazitoizi													
Expl. col.																			
1. Iași (Jud. Iași)	24.6.1957	17	C	—	11,7	—	<i>Coccophagomimus turionellae</i> L.	—	<i>Coccophagomimus spirius</i> Grav.	—	<i>Itoplectis alternans</i> Grav.	—	<i>Itoplectis maculatus</i> F.	—	<i>Diadegma armillata</i> Grav.	—	<i>Diadegma nana</i> Grav.	—	11,7
2. Dumești (Jud. Iași)	26.6.1959	LC	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	<i>Enyalius exareolatus</i> Ratz	—	<i>Sinophorus albidus</i> Gmel.	—	43,7
3. Tg. Neamț (Jud. Neamț)	24.6.1975	48	C	—	58,3	—	—	—	—	—	—	—	—	—	<i>Agrypon flaveolatum</i> Grav.	—	<i>Herpestomus brunnicornis</i> Grav.	—	4,5
4. Pungărăți (Jud. Neamț)	20.6.1975	111	LCP	—	22,5	—	—	—	—	—	—	—	—	—	<i>Ageniaspis fuscicollis</i> (Dalm.)	—	<i>Tetrastichus eonymiae</i> Bele.	—	41,7
5. Orăști (Jud. Neamț)	22.7.1976	24	P	54,8	41,7	—	—	—	—	—	—	—	—	—	<i>Elasmus albipennis</i> Thoms.	—	<i>Elasmus albipennis</i> Thoms.	—	23,7
6. Odobești (Jud. Bacău)	2.7.1976	236	LP	34,3	25,4	0,85	—	—	0,85	—	—	—	—	—	<i>Agrypon flaveolatum</i> Grav.	—	<i>Agrypon flaveolatum</i> Grav.	—	10,0
7. Suceava (Jud. Suceava)	2.7.1988	920	LC	5,4	28,6	—	1,9	—	—	12,8	0,1	—	—	—	<i>Diadegma armillata</i> Grav.	—	<i>Diadegma armillata</i> Grav.	—	—
8. Horodnic (Jud. Suceava)	3.7.1988	256	LC	3,5	25,3	—	3,9	0,4	0,4	12,1	—	0,4	—	0,2	<i>Itoplectis maculatus</i> F.	—	<i>Itoplectis maculatus</i> F.	—	—
C.p.g. totaluri		1 612			26,7		1,7			8,9					1,1			12,4	

* L = larve; P = pupe; C = coconi

Parametrii biologiei realizări de specii parazitoide în complexul studiat

Nr.	Specia (1)	A (%)	D (%)	Fr. (%)	C.p.p. — limite (%)	C.p.g. (%)
1.	<i>Coccogomimus turionellae</i>	2	0,46	12,5	0,85	0,10
2.	<i>Coccogomimus spurius</i>	28	6,49	25,0	1,9—3,9	1,70
3.	<i>Itolectis alternans</i>	1	0,23	12,5	0,4	0,06
4.	<i>Itolectis maculator</i>	1	0,23	12,5	0,4	0,06
5.	<i>Diadegma armillata</i>	151	35,03	37,5	0,85—12,8	9,36
6.	<i>Diadegma nana</i>	1	0,23	12,5	4,1	0,06
7.	<i>Enyptus exareolatus</i>	1	0,23	12,5	4,1	0,06
8.	<i>Sinophorus albidus</i>	19	0,41	25,0	7,2—20,8	1,10
9.	<i>Agrypon flaveolatum</i>	7	1,62	54,0	0,2—11,7	0,40
10.	<i>Ilerpestomus brunnicornis</i>	9	2,10	12,5	9,0	0,50
11.	<i>Ageniaspis fuscicollis (*)</i>	11*	2,5	37,5	0,8—1,1	0,70
12.	<i>Tetrastichus evonymellae *</i>	200*	46,4	85,0	4,5—43,7	12,44
13.	<i>Elasmus albipennis</i>			12,5		

(1) specii menționate în tab. II; A=abundență ; D=dominanță ; Fr=frecvență în eșantioanele colectate ; C.p.p.=Coeficienți de parazitare primari, calculați pentru un eșantion ; C.p.g. = coeficientul de parazitare globală, calculat pentru toate eșantioanele la un loc ; (x) — calculele sunt făcute în funcție de numărul gazdelor distruse și nu de numărul de exemplare de parazioizi obținut.

Y. malinellus în țara noastră. La acestea se adaugă încă 4 specii prin lucrarea de față : *Coccogomimus spurius* Grav., *Itolectis alternans* Grav., *Diadegma nana* Grav. și *Elasmus albipennis* Thoms. Dintre aceste 24 de specii, 9 sunt noi față de catalogul lui FRIESE [13], fiind găsite pentru prima dată în acest complex parazitar, pe teritoriul României (tabelul 2).

În ce privește configurația complexului parazitar în zona studiată (Tab. III), acesta este alcătuit din 13 specii de himenoptere paraziți primari, cele mai multe înregistrându-se în aliniamentul de meri de la Horodnic (8 specii), deși cu o săptămână înainte se aplicase un tratament chimic. Cei mai puțini parazioizi (o specie) s-au înregistrat în livada intensivă cu protecție severă. Din punct de vedere sistematic, au dominat net ihneumonidele cu 10 specii, urmate de calcidoide cu 3 specii.

Dacă ne referim la eficiența complexului parazitar în ansamblu, precum și a membrilor săi în parte (tabelele 3, 4) și neluînd în seamă eșantionul mic de la Iași, constatăm că paraziții naturali au distrus între 22,5 și 58,3% din populația dăunătorului.

Dintre cele 13 specii de paraziți înregistrați (tabelele 3, 4), constatăm că cele mai importante, care pot fi considerate ca specii cheie, au fost calcidoidul *Tetrastichus evonymellae* și ihneumonidul *Diadegma armillata* care, împreună, au realizat un C.p.g. de 21,76%, în timp ce toate celelalte 11 specii la un loc au contribuit la limitarea populației dăunătorului, abia cu 5 procente. Aceste 2 specii au realizat cele mai ridicate performanțe (tab. 4), în special pentru parametrii de bază : Abundență (A), Frecvență (Fr.), Coeficienți de parazitare primari (C.p.p.) și globali (C.p.g.), ceea mai importantă specie din complex dovedindu-se calcidoidul *T. evonymellae*.

Este interesant de menționat faptul că această specie a fost și cea mai frecventă, găsindu-se chiar în livezi cu protecție fitosanitară severă, ca cea de la Orăști (Neamț), realizând todeauna C.p.p. de valori ridicate. Se observă de asemenea că în aliniamentul de meri de la Horodnic complexul parazitar a fost mai bogat datorită mediului înconjurător variat, iar în livada din mijlocul orașului Suceava, datorită unui mediu variat de grădini și livezi, se poate menține un complex parazitar destul de bogat și eficient. În sfîrșit se remarcă efectul de dominanță a ihmemonidelor și mai ales a speciei *Diadegma armillata*, asupra parazitoidului principal din complex, *Tetrastichus evonymellae*, atunci cînd s-au găsit împreună și în concurență, în același eșantion sau în aceeași livadă.

B I B L I O G R A F I E

1. ANDRIESCU, I., — 1974 — Trav. Staț. Rech. Biol., Geol. et Geogr. „Stejarul“ Pîngăra Ți-Roumanie (1972—1973), p. 155—190.
2. BECHET, I., — 1957 — Natura IX, 2, p. 138—140, București.
3. BOUČEK, Z., — 1977 — Acta ent. Jugoslavica, 13, Suppl., 145 pp.
4. BOTOC, MARGARETA, 1965 — Teză de doctorat, Univ. „Babes Bolyai“, Cluj.
5. CONSTANTINEANU, M., — 1927 — Ann. Sc. Univ. Jassy XIV, 511—524.
6. CONSTANTINEANU, M., — 1929 — Idem, p. 387—641.
7. CONSTANTINEANU, M., — 1955 — Stud. Cercet. St. Biol., Agric., Acad. RPR, Fil. Iași, VII, p. 323—329.
8. CONSTANTINEANU, M., — 1970 — An. St. Univ. „Al. I. Cuza“ Iași, Biol. Monografii 2.
9. CONSTANTINEANU, M., PATRASCANU, ELENA, — 1966 — Stud. Cercet. Biol., Zool. 18, nr. 3, p. 221—231, București.
10. CONSTANTINEANU, M., C. PISICA — 1966 — An. St. Univ. „Al. I. Cuza“, Biol. XII, 205—215, ești.
11. FINTEȘCU, G., — 1914 — Acad. Rom. Mem. Sect. St. T. 37, nr. 2.
12. FINTEȘCU, G., — 1915 — Bull. Sect. Sc. Acad. Roum., III, nr. 3.
13. FRIESE, G., — 1963 — Beitr. Ent. 13, 3/4, p. 311—326.
14. LĂCĂTUȘU, MATILDA, — 1963 — Teză de doctorat, Univ. București.
15. PĂTRAȘCANU, ELENA, — 1968 — Teză de doctorat, Universitatea Iași.
16. PERJU, T., — 1965 — Lucr. St. Inst. Agr. „Dr. P. Groza“, Ser. Agric., Cluj, XXI, p. 285—304.
17. PETCU, I., — 1970 — Teză de doctorat, Universitatea Iași.
18. PETCU, I., — 1972 — Stud. Cercet. Biol., Ser. Zool., T. 24, nr. 2, p. 105—110.
19. PETCU, I., — 1978 — An. St. Univ. „Al. I. Cuza“ ser. n. Biol., T. XXIV, p. 79—80.
20. PISICA, C., — 1971 — Stud. Com. St. Nat. Muz. Jud. Suceava, II, p. 199—210.
21. PIŞICA, C., I. PETCU — 1967 — An. St. Univ. „Al. I. Cuza“ Iași, ser. n. Biol., t. XII, p. 345—349.
22. PISICA, C., I. PETCU — 1971 — Stud. Com. Ocrotirea Naturii, Muz. Jud. Suceava, II, p. 289—306.
23. PISICA, C., V. TURCANU — 1977 — Anuarul Muz. St. Nat. Piatra Neamț, ser. Bot. Zool., III, 199—204.
24. SUCIU, I., — 1960 — Anal. St. Univ. „Al. I. Cuza“ Iași, ser. nov. St. Nat. III, 3, p. 805—813.
25. TUDOR, CONSTANTA, — 1970 — Teză de doctorat, Univ. București.

**L'EFFICIENCE DU COMPLEXE PARASITAIRE DE
L'HYPONOMEUTE DU POMMIER (YTHONOMEUTA MALINELLUS
ZELL.) DANS LA LIMITATION DE LA POPULATION DU
RAVAGEUR, DANS LE NORD-EST DE ROUMANIE**

RÉSUMÉ

ANDRIESCU I., C. PISICĂ, VERONICA MOGLAN
I. MOGLAN, GEORGETA GAIDĂU

Dans la présente note on a fait la première tentative d'estimer l'efficience du complexe parasitaire de ce ravageur, en Roumanie et d'établir les parasitoïdes les plus importants (parasitoïdes-clef) dans ce complexe. Par conséquent, dans le NE de Roumanie ont été identifiées 13 espèces d'hyménoptères parasitoïdes, comme parasites primaires (Tab. III). En prenant en considération quelques paramètres comme l'abondance, la fréquence, la dominance, ainsi que les taux primaires et globaux de parasitisme, on a établi pour la zone mentionnée, comme parasitoïdes-clef, les espèces *Tetrastichus evonymellae* Bouché et *Diadegma armillata* Grav. Ces deux espèces par-exemple ont réalisé ensemble un taux de parasitism (global) de 21,76% pendant que les autres 11 espèces ensemble ont détruit seulement 5% du nombre total d'hôtes.